

ZPRAVODAJ č. 19

pro své členy Asociace malířek a malířů kraslic ČR

2014

Úvodník

Na začátku je vždy zamyšlení nad svým konáním, nad tím co děláme pro sebe a ve prospěch ostatních. Snažíme se o fungování společné Organizace, sdružování lidí stejných zájmů a dovedností. Organizaci jsme utvořili proto, abychom o sobě věděli, vyměňovali si zkušenosti a zachovali lidovou tradici.

Na pořádaných výstavách se kraslice představují veřejnosti. V návštěvních knihách jsou pěkné pochvalné zápisy. U nás to jsou jen tradičně zdobené. Tím se snažíme o výchovu ke zdravému vkusu.

K čemuž vychováváme děti u nás, na pořádaných kurzech, tak ve Vašich domovech. Rádi bychom také o vás všech více věděli. Dostali někdy dopis, nebo telefonickou zprávu. Zpráva jak se Vám daří, jaká je Vaše činnost. Nejvíce máme radost z osobní návštěvy, která vede ke vzájemnému poznávání.

Například, nedávno nás navštívila paní Miroslava Mrázová s manželem. Byla u nás poprvé. Rádi jsme jí představili naše sídlo Organizace, ukázali depozitář, celé bohatství našich sbírek. Příjemně jsme poseděli u kávy a povídání. Taková návštěva vždy potěší.

Asociace malířek a malířů kraslic

Nový občanský zákoník

Dne 1.1.2014 nabyl účinnosti nový Občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.), který se dotýká též sdružovacího práva. Dosavadní sdružení se mění na spolky a jejich právní úprava je zcela nová.

Pro naši Asociaci plyne z nového občanského zákoníku několik povinností:

- 1) Změnit název Asociace tak, aby vyhovoval novému občanskému zákoníku - do konce roku 2015.
- 2) Přizpůsobit stanovy Asociace nové právní úpravě – do konce roku 2016.
- 3) Doručit nové stanovy rejstříkovému soudu a doplnit zapisované skutečnosti do veřejného rejstříku – do konce roku 2016.
- 4) Pokud v uvedených lhůtách nevyhovíme požadavkům nové právní úpravy, může soud naši Asociaci zrušit a nařídit její likvidaci.

Co se týče názvu Asociace, změna není nijak zásadní. Původní název „Asociace malířů a malířek kraslic České republiky“ může zůstat zachován, je nutné pouze za název doplnit zkratku „z.s.“, což je zkratka „zapsaný spolek“.

Ve stanovách také není třeba provádět výrazné změny. Kromě nového názvu spolku je třeba spíše upřesnit formulace, doplnit některé záležitosti týkající orgánů spolku a upravit názvy orgánů (výroční členská schůze se nazývá pouze „členská schůze“, revizní komise se přejmenuje na „kontrolní komisi“).

Největším problémem tak zůstává skutečnost, že nový název spolku a nové stanovy musí schválit výroční členská schůze. Výroční členská schůze má být svolána až v roce 2017,

(pokračování na straně 2)

Nový občanský zákoník

(pokračování ze strany 1)

což je pro změny příliš pozdě. Rozhodli jsme se tedy svolat mimořádnou výroční členskou schůzi, jejímž účelem bude schválit nový název a nové stanovy a zvolit členy orgánů Asociace. Pozvánka na tuto výroční členskou schůzi, stejně jako návrh nového znění stanov, jsou přiloženy ke Zpravodaji.

Jedná se o velmi důležité rozhodnutí členské schůze, jež je pro další trvání Asociace životně důležité. Současně je nám však jasné, že nemůžeme chtít po všech členech z celé Republiky, aby přijeli do Libotenic pouze kvůli schválení záležitostí, k nimž jsme byli donuceni novým Občanským zákoníkem.

Členům, kteří nemohou na členskou schůzi přijet, proto nabízíme možnost nechat se na jednání členské schůze zastoupit na základě plné moci, jejíž formulář přikládáme ke Zpravodaji. Vzhledem k závažnosti situace prosíme členy, kteří se nemohou osobně zúčastnit svolané mimořádné výroční členské schůze, aby nám včas (nejlépe 2 týdny před konáním) zaslali podepsanou plnou moc na adresu: Asociace malířů a malířek kraslic ČR, Libotenice č.p. 40, pošta Litoměřice, PSČ 412 01.

Děkujeme Vám za pochopení a spolupráci nutnou pro pokračování Asociace i v příštích letech!

Výstavy v letošním roce 2014

Výstava v Klubu důchodců v Sušici
Výstava v Městském muzeu v Mimoně
Výstava v Hotelu Hrádek u Sušice
Výstava v Kulturním domě ve Vacenovicích
Výstava v Kulturním domě v Kraslicích u Sokolova
Výstava v Kulturním domě v Libotenicích
Výstava v Městské knihovně v Roudnici nad Labem
Výstava v Galerii v Lounkách

Plánované výstavy v roce 2015

Výstava v Kraslicích
Městská knihovna v Roudnici nad Labem
a další jsou v jednání.

Přijetí nových členů

Do našich řad jsme přijali tyto členky :
Soňa Černá - Kamýk nad Vltavou
Šárka Perutíková - Myslík, p. Palkovice

Zprávičky

Naše členka paní Jiřina Nová, se zúčastnila soutěže kraslic, na výstavišti Zahrada Čech v Litoměřicích, kterou pořádal časopis ZAHŘÁDKÁŘ. V této soutěži vyhrála I. místo. Současně na této výstavě kraslice osobně předváděla.

Členka Šárka Libjaková zaslala do Muzea kuriozit do Pelhřimova, své minikraslice - křepelčí, zdobené voskovým reliéfem. Za které dostala krásné ocenění. Blahopřejeme!

Dětská soutěž

V roce 2015 uběhnou tři roky od poslední soutěže. Měla by tedy být další. Ale naše rozhodnutí je, soutěž nevyhlášovat, protože minule jsme se nesetkali se zájmem. Přihlásilo se jen minimum dětí. Jejich kraslice jsou dodnes vystavené v naší Galerii.

V letošním roce se děti z kroužku malování kraslic z Libotenic, zúčastnily soutěže, kterou vyhlásilo Muzeum města Prahy. Z devíti přihlášených, bylo sedm oceněno. V doprovodu svých rodičů, byly v Praze na předávání cen.

Revizní komise

V měsíci listopadu byla provedena revizní kontrola hospodaření Organizace. Dělá ji vždy tříčlenná komise a o výsledku je zhotoven zápis. Nebyly shledány žádné závady, všechny předložené doklady jsou řádně vedeny, dle platných předpisů.

Webové stránky

Naše stránky jsou v současné době zanedbávané. Bohužel jsme v prosinci, minulého roku, přišli o výborného správce, schopného člověka, pana Petra Hovorku, díky kterému jsme byli za dobrou úroveň webových stránek oceněni. Nedávno jsme získali nového nástupce, ochotného nám v této práci pokračovat. Doufáme v dobrou spolupráci.

Z Vašich dopisů

Velikonoční výstava kraslic v Libotenicích

Konala se víkend před Velikonocemi 12. -13. dubna 2014, již po osmé, v Kulturním domě a organizátorem nemohl být nikdo jiný než místní Asociace malířek a malířů kraslic.

Jak je dobrým zvykem v naší obci, jednou za dva roky Asociace posbírání ve svém sídle, malém domečku uprostřed obce, to nejkrásnější ze své sbírky. Je až s podivem, že se tolik křehkých a nádherných kraslic vejde do tak malého domečku. Členové Organizace všechno dovedně a působivě nachystají do prostor sálu kulturního domu, kde je vše připraveno potěšit oko i duši návštěvníků.

Za vši tou krásou je ovšem píle a dřina všech členů i dobrovolných pomocníků, kteří všichni pracují pouze za pocit dobře odvedené práce a mzdou jim je úsměv a spokojenost návštěvníků. Již několik dní před samotnou výstavou to v domečku hučelo jako v úlu, pečlivými přípravnými pracemi. Chlapi pracující pro obec, také přiložili ruku k dílu a všem materiálu navozili a nanosili do sálu, takže komunikace „Galerie - kulturák“, se stala nejvytíženější v obci. Chlapi odvedli hrubou práci a ženské z Asociace a obce, pak výstavu naaranžovaly a doladily jemnými detaily k dokonalosti. Několikadenní přípravy byly završeny večer před výstavou, kdy vše bylo připraveno na slavnostní zahájení a provoz celé výstavy.

V sobotu v deset hodin dopoledne byly dveře sálu otevřeny a výstava zahájena. Návštěvníci nejprve vyslechli úvodní slovo starostky obce Libotenice paní Vlasty Škodové, hejtmana Ústeckého kraje pana Bubeníčka a přivítání vzácných hostů i návštěvníků, tradičně po česku chlebem a solí. Zahajovací proces završilo vystoupení dětského pěveckého sboru manželů Zrzavých z Roudnice nad Labem. Tímto byla výstava zahájena a návštěvníci se mohli nerušeně kochat vystavenou krásou. Na výstavě bylo k vidění 1.500 kusů kraslic, zdobených nejrůznějšími tradičními technikami, všech velikostí, ze všech koutů republiky. Součástí byla i sbírka krojovaných panenek, znázorňující krásu a rozmanitost krojů různých krajů. Toto ovšem nebylo k vidění jenom staticky, ale i na živo. Členky a především žáci a žačky z kroužku malování kraslic, byly oblečeny do krojů a předváděly zdobení kraslic nejrůznějšími technikami, tak jak je to naučili právě v Asociaci. K vidění bylo zdobení kraslic voskovým reliéfem, dužinou jezerní sítiny, polepování slámou a vyškrabováním.

Mezi další ukázky šikovnosti, bylo zdobení perníčků, výroba panenek z kukuřičného šustí, výroba píšťalek a paličkování. Na pódiu sálu byla, za přispění prací dětí z místní Základní školy, přiblížena podoba vesnické jizby a nechyběla ani živá kachňátka, která měla velký úspěch především u dětí.

Mezi návštěvníky pobíhaly místní ženy s tácy vlastnoručně napečených dobrot. Lidé proudili otevřenými dveřmi (zdálo se, že pouze dovnitř) a nepřestávali žasnout nad vynalézavostí našich předků, nad šikovností žen a dětí předvádějících tak krásnou tradici. Především nad pilí celé Asociace. Ani se nechtělo v neděli v 16 hodin poslední návštěvníky vyprovázet a výstavu ukončit. Na pořadateli byla znát únava, ale příjemná ze zdařilé akce. Za dva dny výstavu navštívilo kolem 600 návštěvníků, kteří odcházeli s nezapomenutelným zážitkem, se slovy díky a obdivu. Což bylo a je pro Asociaci malířů a malířek kraslic jediná odměna za jejich práci.

Barbora Škodová - Libotenice

Velikonoce na Šrámkově statku v Pileticích (Hradec Králové)

Ve dnech 17. 4. – 21. 4. 2014 se na starobylém Šrámkově statku v Pileticích u Hradce Králové konala tradiční Výstava kraslic a jarních zvykoslovných předmětů ze sbírek Klubu lidové tvorby Hradec Králové. Členky po celou dobu výstavy předváděly některé techniky zdobení kraslic a další lidová řemesla. K vidění byly např. ukázky zdobení kraslic slámou, voskový reliéf či vosková batika. Návštěvníci, hlavně děti, si mohli sami namalovat kraslici voskem nebo nazdobit perníček. Výstavu také navštívili studenti a studentky z Austrálie, kteří v tu dobu v Hradci Králové koncertovali. Byli zaujati nejen samotnými exponáty, ale i našimi tradicemi. Celá akce byla velmi vydařená.

Mgr. Jana Jedličková, Hradec Králové

Pan řídící učitel František Rathouský v pamětní knize mimo jiné popisuje i zvyky a tradice velikonočních svátků..... Po masopustním veselí na Popeleční středu udělal všem pan farář v kostele křížek popelem se známou připomínkou „Pomni, člověče, že prach jsi a v prach se navrátíš!“. Pak následoval půst až do Vzkříšení. Po dva dny v týdnu, ve středu a v pátek, bylo zakázáno sádlo i maso. Půst se většinou řádně dodržoval, ba našli se i horlivci, kteří se odřekli kořalky i dýmky od Popelce do Vzkříšení. Naopak byli zase jedinci, kteří ten půst nebrali vážně říkajíce: „Bohatý jí, když má hlad a chudý, když má co.“ Na týdenním trhu v pátek dali si držkovou polívku a párky neb jitrničku. Ovšem nejpřísnější půst byl na Velký pátek, kdy mnozí nevzali ani do úst a při pilné práci ani nemluvili. S nelibostí pozorovali ve smíšených obcích, že evangelíci shánějí k vepřové neb telecí pečení toho dne salát. Konec postu byl nejednotný. Někteří čekali, až se na Bílou sobotu vrátí v 9 hodin zvony z Říma, jiní čekali na Vzkříšení, ale velká většina teprve na Boží Hod velikonoční. Na Boží Hod byly dvě mše, ranní a hrubá (velká), aby se všichni vystřídali. To chodili do kostela i „božíhodoví“. Odpoledne se připravovala vajíčka. Barvila se v kávě, cibuli, osení žita a barvě, která se vyvářela z jakéhosi třísla. Nejvíce bylo vajíček červených. Kraslice dělali nožem a voskem.

Na Pomlázku bylo již od rána ve vsi živo. Děti pobíhaly s uzlíčkem po staveních a zpívaly : „Hody, hody do Provody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný, za kamny v koutku, na zeleném proutku, proutek se ohýbá, slepička krákorá, dejte jí jísti, dejte jí pítí, dejte jí semence, ona vám snese tři vejce, dejte jí konopí, ona vám snese tři kopy, dejte jí žita, ona vám snese tři sta. Slepička kdák, vajíčko křáp, máte mi ho, panímámo, dát!“ Někde dostaly vajíčka, jinde peníze, ba i jablíčka. Odpoledne se děvčata ustrojila, schovala si vajíčka a šla navštívit kamarádku právě na opačném konci vsi, ale to jen tak na oko, aby poskytla hochům příležitost ke šlohání. Vykoupila se vajíčkem, ale i hoši navzájem dávali kraslice s veršíkem: „Ze srdce a lásky dávám Ti pomlázky,“ nebo „Koho mé srdéčko miluje, tomu tu kraslici daruje.“

Postní neděle byly: 1. Pražná – dle polévky praženky. 2. Černá – dle černé smuteční barvy. 3. Kýchavná – jaro je dobou rýmy, kýchání a chřipky. Poněvadž jakási tehdejší španělka začínala mocným kýcháním, byl při kýchnutí zaveden pozdrav: „Pozdrav Pán Bůh.“ 4. Družebná – snad proto, že družbové směli už sondovati půdu pro příští sňatky po Velikonocích, nebo podle družiček, které házely na poli drobečky z drátěných košíčků se slovy: „My jsme malé družičky, přinášíme drobečky. Kolik je těch drobečků, ať naroste korečků.“ 5. Smrtná – Děti ustrojily došek do ženských bílých šatů – smrt – a kolem krku jí zavěsily věnec z vejčků. Nesly jej po vsi zpívajíce: „Smrt neseme ze vsi, nové léto do vsi, buďte báby vesely, že jsme vám smrt odnesly!“ Za vsí u louže došek odstrojily a hodily jej do vody. Daly se na útěk ke vsi. Posledního smrt do roka odnesla. Na kraji vsi vzaly připravený opentlený smrček – líto – a vesele koledovaly po vsi. 6. Květná. Toho dne se světily kočky. Doma se daly za křížek nebo za obrázek. Také se zapichovaly do pole. Na 1. máje namáčely se ve svěcené tříkrálové vodě a kropilo se jimi stavení. Koho bolelo v krku, spolkl jednoho kocoura. Škaredá středa byla svátkem Jidáše Iškariotského, který na Krista škareděl.

Na Zelený čtvrtek jedli krupicovou kaši s medem. Toho dne pořádný včelař prohlédl zásoby včelstev. V poledne hoši po prvé klapali. Dva a dva v řadě – čepice pod paží, klapačky, řehtačky a trakaře v rukou dělali tolik rámusu, kolik zmohli. Obešli třikrát Boží muka a modlili se Anděl Páně. Konec odklapali na Malé Straně. Časně ráno na Velký pátek modlili se na zahradě, šli do kostela poslouchati pašie a odpoledne líbali rány Kristovy. Po celý den byl přísný půst. Na Bílou sobotu bylo mnoho poklizení, pečení koláčů a mazanců. Ráno děti dostaly jidáška s medem. Navečer spěchali na Vzkříšení. Průvod chodil tehdy již s hudbou, ale jen kolem kostela. Domy nebyly osvětleny.

Jaroslav Okrouhlý, starosta obce Dlouhopolsko
- z dopisu paní Dobromily Vlčkové

Krojované hody

Pomalu se blíží konec roku, počasí nás zahnal ke kamnům, ale mě stále hřejí vzpomínky na letošní léto a nádherné Slovácko. Vlastně ho důkladně poznávám až díky své dceři, která se tam odstěhovala za svou láskou. Já bydlím v Ústí nad Labem a přestože mám velice ráda lidové tradice i řemesla, v tomto kraji si jich moc neužiji. Historie byla k mému městu nemilosrdná. Sudety a válka zde zničily vše české a následný odsun Němců vše německé. Ze starých tradic tu nezbylo nic. Letecké nálety na konci války neušetřily ani historické budovy, obrovskou knihovnu, náměstí, školu, kostel ... Nikdy už se architektům a stavařům nepodařilo zcela tyto rány zacelit. Jediným místem v okolí, kam každoročně ráda jezdím načerpat tu pravou tradiční velikonoční a vánoční atmosféru, je skanzen Zubrnice.

Nic mě však neuchvátilo tak, jako letošní krojované hody na Kyjovsku, které jsem poprvé v životě viděla na vlastní oči. Nádherné kroje, pohostinnost, dobré víno, ale hlavně pocit hrdosti a vlastenectví všech zúčastněných, to se nedá zprostředkovat televizí, to se musí zažít. My Severočeši můžeme jen tiše závidět. Bylo to krásné a budu se ráda vracet.

Na Moravě jsem také nemohla vynechat návštěvu Slováckého muzea v Uherském Hradišti, kde se dozvíte vše o krojích, je zde stálá národopisná expozice Slovácko. Vedle spousty krojů jsem zde našla i velkou vitrínu plnou kraslic z okolí. Blízká Ostrožská Nová Ves je zdobením kraslic vyhlášená. Moc mě potěšilo, že přímo v budově Slováckého muzea je možné koupit knihu „Na paletě krojů“ - nádherná publikace s popisem a vyobrazením Slováckých krojů. A kam se obrátit, když budete chtít koupit nebo opravit kroj? To jsem se dozvěděla v Uherském Ostrohu. Přímo u zámku zde sídlí prodejna „Lidové tradice a řemesla, o.p.s.“. Věnují se zde šití, praní, žehlení a renovaci lidových krojů a panenek (ve věži zámku byla zrovna výstava starých hraček - kočárky, panenky, medvědy, prostě paráda a krásné vzpomínky). Když jsem nakoukla do prodejny, zrovna si tam starší pán zkoušel novou košili ke kroji a objednával ušití kroje pro malého vnoučka. O budoucnost a uchování slováckých tradic se proto nebojím a vám všem, kteří jste tento krásný kousek naší země ještě nenavštívili doporučuji - neváhejte a jedte - stojí to za to.

No a jestli se někdy dostanete do Ústí, podívejte se aspoň na kostel Nanebevzetí Panny Marie, který má po bombardování věž vychýlenou skoro o 2 metry nebo se projděte krásnou kopcovitou krajinou kolem města, přírodních krás je tu hodně a hlavně nám držte palce, ať ani tady jiskřička zájmu o staré tradice nezapadne.

Oldřiška Rosypalová, Ústí nad Labem

Jak jde rok

Lidové jaro pro mě letos začalo ve skanzenu v Přerově nad Labem, kam nás - Markétu Vránovou s vystřihovánkami a mně s kraslicemi, pozvali na sobotu a smrtnou neděli, před velikonočními. Měly jsme možnost vidět i další lidové tvůrce, jarní výstavu, velikonočně vyzdobený skanzen, ale také si zevrubně prohlédnout expozice ve skanzenu a to bylo moc pěkné a inspirující.

Už řadu let přispívám svou troškou práce na výstavu „Studánky v Malých Svatoňovicích“. U Studánky je vždy velikonoční a vánoční výstava. Letošní velikonoční výstava byla zčásti věnována sbírce kraslic Aničky Rusové z Červeného Kostelce. Byly to kraslice ze zahraničí a Anička při zahájení dostala slovo a výstavu uvedla.

V létě jsme, jako každý rok, byli na Šumavě. V jednom deštivém dni jsme zajeli kousek za hranice do Neukirchenu, do poutního muzea, kde mají sbírku svatých obrázků z českých poutních míst. Krásné! Sbírkou věnovala rodačka z Českého Krumlova.

Podzim, to byla návštěva Krušných hor a České středohoří. Přitom jsme navštívili Galerii kraslic v Libotenicích a bylo to moc milé, protože jsme si připadali jako doma a taky tak bylo o nás postaráno. Paní Kubálkové a paní Hovorkové patří naše poděkování za tak milé přijetí a to jsme je zastihli v plné práci pro Asociaci - pro Galerii kraslic. Jejich práce je neuvěřitelná, není moc obětavých lidí a patří jim veliký dík.

Miroslava Mrázová – Zbečnick u Náchoda

Postavy adventního kalendáře na moravskokrumlovsku

Advent začíná nedělí nejbližší ke svátku sv. Ondřeje (30. 10.). Poslední možností radovánek byla kateřinská zábava. Advent znamenal zřeknutí se světských radostí včetně masitého jídla, přejídání, veškerých zábav a zřetel byl věnován zbožné přípravě na narození Páně. Aby toto období, současně i s prodlužující se nocí na úkor dne, lépe uběhlo, je zde celá řada postav, majících svůj původ často ještě v pohanských dobách, na které církve navázaly.

Postava Mikuláše (6.12.) je notoricky známá. Čert a anděl ztělesňují dobro a zlo, původně byl Mikuláš provázen skupinou maškar, ale ty už před sto lety k jeho průvodu nepatřily.

7.12. je svátek sv. Ambrože. V některých krajích honil děti koštětem. V citované oblasti se mu říkalo z neznámých důvodů Šperechta. Nechodil po domech jako fyzická postava, ale strašily se jím neposlušné děti, protože jim v noci navrtával nebožákem pupíky. Ty pak si přivazovaly na ochranu před Šperechtou na pupík plechové kuchyňské pokličky.

8. 12. je jeden z mariánských svátků. V tento den navštěvovala děti Matička. Byla celá v bílém, na hlavě měla papírovou korunu, v ruce košíček a ve druhé metličku. Nemluvila, jen dělala „ťululu, ťululu“, z košíčku házela dětem pamlsky a když je sbíraly, lehce je švihala metličkou.

13. 12, na sv. Lucii navštěvovaly domácnosti Lucky. Byly také celé bílé (v prostěradlech), skrývaly tvář nebo ji měly maskovanou moukou. Ty nepřišly na děti, ale na hospodyně. V ruce měly husí peroutku, kterou vysmýčily všechny kouty a běda, našly-li někde pavučinu. Tu pak ošmidlaly hospodyně pod nos.

24.12. Štědrý den znamenal konec půstu a to přísný, nesmělo se jíst po celý den. Protože je den velmi krátký a bylo potřeba rozsvítit, hlídalo se (většinou děti), kdo ze sousedů nejdříve rozsvítí – ti budou mít celý rok blechy. K večeři se zasedlo, až měla hospodyně vše připraveno. Jakmile ona usedla, už nesměla od stolu po dobu večere vstát, protože by nenesly slepice, narodilo se málo mláďat, neurodilo se ovoce a vůbec by byl neúrodný rok. Musela tak mít vše nachystáno na stole a tím byla zaručena bohatost tabule aspoň co do množství jídel. Ta bývala mnohdy skromná a začínala čočkovou polévkou (aby se držely peníze). Pak následovala vánočka a k ní omáčka ze sušeného ovoce, zahuštěná perníkem. Smažený kapr a bramborový salát se před sto lety nedělal a další jídla se lišila dům od domu podle rodinných tradic. Stejně tak ostatní zvyky se dodržovaly v různých rodinách různé a jsou notoricky známé dodnes.

Tak jsme se dostali od adventních postav až k pověrám, spojeným se Štědrým dnem.

Zapsala podle vyprávění svého otce Vratislava Bělíka,
narozeného 1900 v Rouchovanech Dobromila Vlčková.

* * * * *

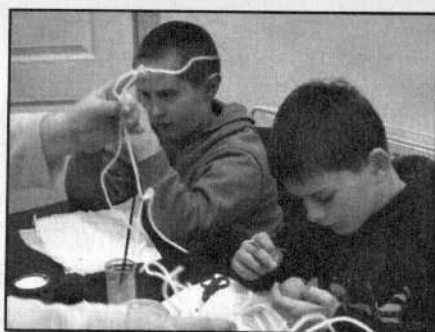
Vejce jako symbol života

Vejce jako symbol života, častý termín, který se pravidelně opakuje nejen v jarním období, ale i v každodenním životě, nás malířek a malířů kraslic. Malování a zdobení vajíček se stalo mým velkým koníčkem, a proto se nabízelo stát se členkou naší Asociace v Libotenicích. Každoročně pořádám vlastní velikonoční výstavy v Praze Uhříněvsi kde žiji a v Prachaticích odkud pocházím, a velmi ráda vždy přijmu pozvání na akce, které pořádá Asociace malířů a malířek kraslic ČR. Je velmi pěkné se znovu a znovu potkávat s lidmi, kteří mají stejný nebo podobný koníček. Vnímám kolem sebe, že i mladší generace má zájem o lidovou tvorbu a nevysedává celé dny jen u počítačů a využívá pouze nejmodernější technologie, které nám každý den všude nabízejí. Proto ráda přijímám každé pozvání a pracuji s dětmi, protože jejich zájem si něco nového zkusit a naučit mě baví a naplňuje. Každoročně pořádám kurzy pro děti v prachatickém muzeu, kam se vždy hlásí dvě základní školy, a během kurzu se v mé třídě vystřídá až kolem 200 dětí. Na úvod děti seznámím s tradičními technikami, které se v naší republice dělají, a pak přistoupíme k technikám, které předvedu a děti si je osvojí. Věnujeme se hlavně technice lepení slámou, voskovému reliéfu a zdobení jezerní dužinou (sítinou).

V jižních Čechách technika zdobení sítinou není vůbec známa a děti si ji proto rádi zkusí a naučí. Ve většině případů musím často sítinu dětem věnovat, protože je to docela pracná technika, a během vymezeného času si vajíčko nestačí dodělat. Doma by jim pak sítina chyběla. Mám takový postřeh, že ke stolu, kde se dělá právě sítina, většinou usednou kluci a největší „zlobíci“, a je úsměvné sledovat, jak to zvládají a podporují se navzájem. U techniky lepení slámou se snažím děti naučit, jak pracovat se slámou a umět pravidelně stříhat kousky a nalepit hvězdu, která znamená symbol štěstí. Já mám k dispozici slámu z ječmene, protože je nejdostupnější a při tak velkém počtu dětí, musím mít dost nasbíraného materiálu.

Poslední technika, voskový reliéf, je všeobecně znám, ale děti neví, jak s voskem a vajíčkem správně pracovat. Snažím se vysvětlit, jak umět dobře rozvrhnout vzor, aby ho měli pravidelný a uměli dělat pěkně slzičky. Dětem se velmi líbí, že si své výrobky mohou vzít domů, a mohou podarovat své blízké. Z každého takového setkání, a v Prachaticích je to již 3. ročník, si domů odnáším nové podněty k přemýšlení, jak dále zlepšit techniku předvádění, aby i ty nejmenší děti se zdobením kraslic mohli bavit.

S pohledem na velmi milé a šikovné děti se s vámi loučí Lenka Volková

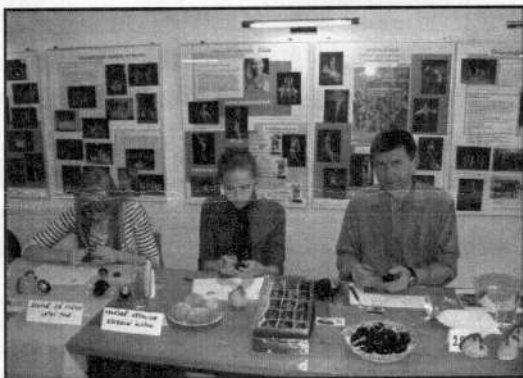

Velikonoční svátky nejen ve škole

Stejně jako v předešlých letech jsme i letos na Velký pátek spolu s žákyněmi naší ZŠ a MŠ Vyškov, Letní pole předváděli zdobení kraslic slámou ve vyškovském turistickém centru. Návštěvníci si mohli zdobení kraslic i vyzkoušet a přitom se přesvědčili, že jde o velmi trpělivou a nesmírně pečlivou práci, která má svá pravidla. Odpoledne nás opět vystřídala naše bývalá paní učitelka Marie Pachtová, která tradiční zdobení kraslic slámou učila mnoho generací dětí před námi.

Jaro pro nás ale začalo již před velikonočními prázdninami přípravou školního velikonočního jarmarku. Jinak tomu nebylo ani letos. Děvčata předváděla zdobení kraslic nejen pro spolužáky, ale i pro jejich rodiče a další návštěvníky jarmarku. V naší škole jde již o letitou tradici. Ani po Velikonocích jsme však práci nepřerušili, neboť nás čekalo natáčení pořadu o řemeslech. V tomto dokumentu je zachyceno deset různých řemesel a jejich tvůrců. Společně s děvčaty tak v dokumentu předvádíme postup při zdobení kraslic slámou krok za krokem. Vše bude využito i pro další školy jako metodický materiál. Spolu s autory pořadu jsme také zavítali do nedalekého Rousínova, kde jsme si připomněli našeho významného sběratele lidových písní Františka Sušila a místním obyvatelům i návštěvníkům z širokého okolí jsme předvedli praktickou ukázkou zdobení hanáckých kraslic (a to šlo o horkou červnovou neděli).

Alois Slezáček - Vyškov

Dárkové kazety s kraslicemi

Před Velikonocemi se na mě obrátila pracovnice belgické pobočky Pojišťovny, s prosbou o spolupráci při zajištění dárek pro účastníky evropského kongresu Pojišťovny, který se konal v Praze. Napadlo ji, že by jim ukázala něco z našich tradic, vázaných na Velikonoce. A protože věděla, že se zabývám malováním kraslic, požádala o pomoc. Domluvily jsme se jak by to mělo vypadat, nabídla jsem jí soubor tří druhů kraslic vyškrabovaných, batikovaných a malovaných. Jednalo se o 450 kusů, které mě poskytly členky naší Asociace, hezké dárkové krabičky poslala firma Plastiko Batelov a do měsíce jsme zakázku odevzdaly.

Byla jsem zvědavá, jak se dárky budou líbit účastníkům kongresu, kteří o našich kraslicích moc nevědí. Ale byli tak překvapeni, že si brali krabičky i po dvou a musela jsem ještě na poslední chvíli dodat dalších 30 kusů krabiček, aby se dostalo na všechny.

Měla jsem spolu s pracovníci Pojišťovny radost, že i suchopární finančníci ocenili originalitu tohoto dárku a tím i umění našich krasličárek.

Josefa Jordánová - Praha

Stanovy Asociace malířek a malířů kraslic České republiky, z.s.

Článek 1. Název

Název spolku zní „Asociace malířek a malířů kraslic České republiky, z.s.“

Článek 2. Vymezení a účel

1) Asociace malířů a malířek kraslic České republiky, z.s. (dále jen AMMK) je zapsaným spolkem ve smyslu § 214 a násl. zák. č. 89/2012 Sb.. AMMK je neziskovou organizací sdružující fyzické osoby na základě demokracie a dobrovolnosti, nezávislé na politických stranách a hnutích. Účelem AMMK je sdružovat malíře a malířky kraslic a jejich příznivce, chránit a udržovat tradiční způsoby této tvorby a vychovávat mladé tvůrce, aby tato měla své pokračovatele i v budoucnu. Ke splnění tohoto cíle pořádat výstavy, vydávat propagační tiskoviny, seznamovat veřejnost s nutností zachování této ojedinělé součásti národní tradice.

2) Ve své činnosti bude AMMK spolupracovat s národopisnými muzei a městskými knihovnami, případně s dalšími neziskovými organizacemi, a s orgány veřejné správy. AMMK bude hájit zájmy svých členů v oblasti jejich tvorby a podílet se na jejich vzdělávání.

3) AMMK bude své poslání naplňovat podle těchto zásad:

- otevřenost vůči všem svým příznivcům a orgánům veřejné správy
- plné informovanosti všech svých členů
- nezískávání výhod na úkor jiného.

Článek 3. Působnost a sídlo

1) Sídlo AMMK je v Libotenicích č.p. 40, pošta Litoměřice 41201, kraj Ústí nad Labem.

2) Působnost AMMK se vztahuje na celé území České republiky.

Článek 4. Členství

1) Členem AMMK se může stát každá fyzická osoba starší 15 let.

2) Podmínkou pro vznik členství v AMMK je

- písemná přihláška zájemce o členství doručená výboru AMMK,
- doporučení alespoň jednoho člena AMMK,
- písemné přijetí člena statutárním orgánem.

3) Členství v AMMK zaniká:

- a. písemným oznámením člena o vystoupení z AMMK doručené výboru AMMK,
- b. rozhodnutím členské schůze o vyloučení člena při zvlášť hrubém poškození AMMK nebo jiného člena anebo při porušení těchto stanov členem,
- c. smrtí člena,
- d. rozhodnutím výboru o zániku členství z důvodu neplacení členského příspěvku za dobu 3 (tři) let po sobě jdoucích.

4) Členové AMMK mají právo:

- a. podílet se na činnosti AMMK,
- b. svobodně vyjádřit své názory a stanovisko k AMMK,
- c. vyvíjet vlastní činnost bez zásahu ze strany AMMK,
- d. být alespoň jedenkrát za rok informován Zpravodajem o činnosti AMMK,
- e. navrhnout zástupce do orgánů AMMK,
- f. vystoupit stanoveným způsobem z AMMK.

5) Členové AMMK mají povinnost:

- a. dodržovat stanovy a vnitřní předpisy AMMK,
- b. platit roční členské příspěvky v minimální výši stanovené členskou schůzí.

Článek 5. Členská schůze

1) Nejvyšším orgánem AMMK je členská schůze AMMK.

2) Členské schůze se mohou zúčastnit všichni řádní členové AMMK.

3) Zasedání členské schůze svolává předseda AMMK nejméně jedenkrát za 5 let. Předseda je povinen svolat členskou schůzi, pokud o to písemně požádá alespoň jedna třetina všech členů. Členská schůze se svolává alespoň tři týdny před jejím konáním písemnou pozvánkou, zaslanou jednotlivým členům.

4) Členská schůze je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů. Členská schůze rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných členů.

- 6) Ve výhradní kompetenci členské schůze je:
 - a. rozhodnutí o zániku AMMK,
 - b. rozhodnutí o změně stanov,
 - c. volba členů výboru a jejich náhradníků (zpravidla 5),
 - d. volba členů kontrolní komise a jejich náhradníků (zpravidla 3),
 - e. schválení minimální výše členského příspěvku.
- 7) Členská schůze přijímá usnesení závazná pro činnost všech orgánů AMMK, schvaluje výroční zprávu, zprávu o hospodaření a zprávu kontrolní komise.

Článek 6. Výbor AMMK a statutární orgán AMMK

- 1) Výbor AMMK je výkonným orgánem členské schůze, který řídí činnost v době mezi členskými schůzemi.
- 2) Výbor AMMK má 5 členů. Funkční období je pětileté. Funkční období náhradníků končí nejpozději dnem, kdy mělo skončit funkční období člena výboru, za nějž je náhradník ustanoven.
- 3) Předsedu výboru a místopředsedu výboru volí členská schůze z členů výboru. Skončí-li mandát předsedy nebo místopředsedy výboru zvoleného členskou schůzí, zvolí předsedu nebo místopředsedu výbor AMMK ze svých členů.
- 4) Mandát člena výboru vzniká dnem zvolení a zaniká odstoupením člena výboru, odvoláním člena výboru členskou schůzí nebo okamžikem zvolení nového člena výboru. Výbor AMMK je doplňován rozhodnutím výboru z náhradníků zvolených členskou schůzí.
- 5) Statutárním orgánem AMMK je předseda výboru a místopředseda výboru, přičemž AMMK zastupují každý samostatně. Jednání za AMMK se uskutečňuje tak, že jednající osoba připojí k natištěnému nebo napsanému názvu spolku svůj podpis a označení své funkce.
- 6) Výbor je usnášeníschopný, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. Výbor rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných členů; v případě rovnosti rozhoduje hlas předsedy a není-li tento přítomen, pak hlas místopředsedy.

Článek 7. Kontrolní komise AMMK

- 1) Kontrolní komise má 3 členy.
- 2) Členy kontrolní komise volí členská schůze. Funkční období členů kontrolní komise je pětileté. O rozhodování kontrolní komise, zániku mandátu člena kontrolní komise, doplnění kontrolní komise náhradníkem a délce funkčního období náhradníka platí obdobně ustanovení o členství ve výboru AMMK.
- 3) Předsedu a místopředsedu volí kontrolní komise ze svých členů. Předseda odpovídá za činnost komise a je oprávněn jednat jejím jménem. Schůzi kontrolní komise svolává její předseda minimálně jednou za rok.
- 4) Kontrolní komise kontroluje hospodaření a činnost AMMK. Povinností předsedy kontrolní komise je informovat výbor AMMK o zjištěných závadách.
- 5) Předseda a místopředseda kontrolní komise se může zúčastnit jednání výboru AMMK s hlasem poradním.

Článek 8. Majetek a hospodaření

- 1) Majetek, který nabude AMMK jako spolek, je ve vlastnictví AMMK. O disponování s tímto majetkem rozhoduje výbor AMMK.
- 2) Majetek členů zůstává vstupem do AMMK nedotčen. Členové AMMK jsou v oblasti majetkových vztahů zcela nezávislí. Členové AMMK neodpovídají za závazky AMMK a AMMK neodpovídá za závazky svých členů.
- 3) V případě zániku členství v AMMK nevzniká dotčené osobě jakékoli právo na dělení stávajícího majetku (vypořádací podíl) AMMK ani právo na vrácení prostředků vložených do AMMK během jejího členství.
- 4) AMMK hospodáří s prostředky, které získala z členských příspěvků, z vlastní činnosti, z dotací, z darů, z výnosů z majetku a z dalších příjmů, pokud neodporují obecné závazným právním předpisům a stanovám AMMK.

Článek 9. Obecná ustanovení

- 1) Tyto stanovy byly schváleny členskou schůzí dne v

Předseda AMMK

Místopředseda AMMK

Investice v Galerii

Máme nové turistické vizitky, které se nalepují do turistických deníků.

Máme vytištěné nové pohlednice naší Galerie, kterou všichni dostáváte jako dárek.

Letos jsme koupili nové osvětlení pro výstavy v hodnotě 23.000,-

Nechali jsme ve sklenářství zhotovit 20 ks dalších skleněných vitrinek, pro vystavení kraslic.

Byly zakoupeny dřevěné komody, pro uložení národních krojů.

Uvažujeme o zakoupení digitálního fotoaparátu, pro průběžnou dokumentaci naší činnosti a možného přenosu do počítače.

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování všem, kdo letos přispěli svým článkem do Zpravodaje.

Poděkování paní Jiřině Nové, za vedení kroužku malování kraslic pro děti.

Poděkování paní Marcele Tománkové za vedení kurzů paličkování.

Poděkování manželům Kupsovým z Vinařství Velké Žernoseky za darované víno k zahájení výstavy v Libotenicích.

Poděkování Zdeňce Bělohávkové - Poláckové za právní pomoc při změně občanského zákoníku a vypracování nových stanov Asociace.

UPOZORNĚNÍ! Pevná linka 416 848 088 zrušena! Volejte pouze na tel. č. 777 653 203!
Z pevné linky zdarma.

* * * * *

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ

Anna Rusová - Červený Kostelec

Přilétly opět vánoce
ty chvíle plné světla
se vzácným tichem radostí, vzpomínek i smutku.
Jsou svátky milé pohody a hřejivého tepla.
Jsou plné lásky k domovu
když hudba vánoční se našich srdcí dotkla.

A nový rok ?
Snad každý vstupuje do neznámého dění
se zásuvkou zalepených obálek.
Je plný nadějí a snů i našich předsevzetí.
Je snůškou očekávání, bolesti i touhy
co chtěli bychom k slunci nést.
Je ještě nepopsaným archem
těch našich příštích životních cest.

* * * * *